

॥३६॥ मौल्युत्तमैः मौलियुक्तैरुत्तमांगैः उत्तमैर्मौलिभिरिति वा उपासितानि तीर्थानि यैर्योगिभिः तेषामपि तीर्थम् यद्वा उपासितं सर्वैः सेवितं तीर्थं गंगा तस्याः तीर्थं तीर्थत्वं निमित्तम् किंच ब्रह्माभवः श्रीश्चाहमपि उद्धेम कथं भूतावयम् यस्य कलाया अंशस्य कला अंशाः ॥३७॥ ३८॥ मत्तानामिव मद्यादिना रूक्षाः परुषाः अनुशासिता स्वयंदंडधरः सन् ॥ ३९॥ ४०॥ लांगलायेण दक्षिणतः प्राकारमूले निखातेन उद्दिदार्य उत्पाद्य ॥ ४१॥ ४२॥

यस्य पादयुगं साक्षाच्छ्रीरूपास्तेऽखिलेश्वरी ॥ सनाहति किल श्रीशो नरदेव परिच्छदान् ॥ ३६॥ यस्यां घ्रिपं कजरजोऽखिल लोकपालैर्मौल्युत्तमैर्धृतमुपासित तीर्थ तीर्थम् ॥ ब्रह्माभवोऽहमपि यस्य कलाः कलायाः श्रीश्चोद्धेम चिरमस्य नृपासनं क ॥ ३७॥ भुंजते कुरुभिर्दत्तं भूखंडं वृणयः किल ॥ उपानहः किल वयं स्वयंतु कुरवः शिरः ॥ ३८॥ अहो ऐश्वर्यमत्तानां मत्तानामिव मानिनाम् ॥ असंबद्धा गिरो रूक्षाः कः सहेतानुशासिता ॥ ३९॥ अद्य निष्कौरवीं पृथ्वीं करिष्यामीत्यमर्षितः ॥ गृहीत्वा हलमुत्तस्थौ दहन्निव जगत्रयम् ॥ ४०॥ लांगलायेण नगरमुद्दिदार्य गजाद्वयम् ॥ विचकर्ष स गंगायां प्रहरिष्यन्नमर्षितः ॥ ४१॥ जलयानमिवाघूर्णं गंगायां नगरं पतत् ॥ आकृष्यमाणमालोक्य कौरवा जातसंभ्रमाः ॥ ४२॥ तमेव शरणं जग्मुः सकुटुंबा जिजीविषवः ॥ सलक्ष्मणं पुरस्कृत्य सांबं प्रांजलयः प्रभुम् ॥ ४३॥ रामरामाखिलाधारप्रभावं न विदामते ॥ मूढानां नः कुबुद्धीनां क्षंतुमर्हस्यति क्रमम् ॥ ४४॥ स्थित्युत्पत्त्यप्ययानां त्वमेको हेतुर्निराश्रयः ॥ लोकान् क्रीडनकानीश क्रीडतस्ते वदंति हि ॥ ४५॥ त्वमेव मूर्ध्नि दमनं तलीलया भूमंडलं विभर्षि सहस्रमूर्धन् ॥ अंते च यः स्वात्मनिरुद्ध विश्वः शेषे द्वितीयः परिशिष्यमाणः ॥ ४६॥ कोपस्ते खिल शिक्षार्थं न द्वेषान्न च मत्सरात् ॥ विभ्रतो भगवन् सत्वं स्थितिपाल न तत्परः ॥ ४७॥ नमस्ते सर्वभूतात्मन् सर्वशक्तिधरा व्यय ॥ विश्वकर्मन्मस्ते स्तुत्वां वयं शरणं गताः ॥ ४८॥ जिजीविषव इत्यक्षराधिक्यं सोढव्यम् ॥ ४३॥ मूढानां प्रभावानभिज्ञानां अतिक्रममपराधम् ॥ ४४॥ ४५॥ शेषेशयनं करोषि शेषपर्यं के परिशिष्यमाणो यः स च त्वमेवेति वा ॥ ४६॥ अस्मासु कोपश्च तवानुचित एवेत्याहुः कोपस्त इति स्थितिपालने तत्परः तात्पर्यवान् कोपः पाठांतरे संबोधनम् ॥ ४७॥ विश्वकर्मकृत्यं यस्य सत्त्वमिति संबोधनम् ॥ ४८॥